

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202000
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619202000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: W. W. R., nar. XX.XX.XXXX, a T. W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, K. mieru XX/XX, XXX XX W., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, deti rodičov: matky Y. W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. mieru XX/XX, XXX XX W., zastúpenej Mgr. Jozefom Slíškom, advokátom so sídlom Coboriho 2, 949 01 Nitra, IČO: 42 117 348, a otca W. W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G.. E. 8, XC, XXX XX U., T. kráľovstvo, t.č. Y. XXX/XXX, XXX XX W., zastúpeného Mgr. Vlastimilom Valkovičom, advokátom so sídlom A. Hlinku 4239/58, 955 01 Topoľčany, IČO: 42 370 183, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/139/2019-145 zo dňa 05.12.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. týkajúcich sa osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa a vo výroku VI. týkajúceho sa úpravy styku p o t v r d z u j e .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV., V. týkajúcich sa vyživovacej povinnosti a vo výroku VII. týkajúceho sa trov konania z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení dieťa zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. W. sumou 150 eur mesačne a na výživu mal. T. sumou 100 eur mesačne, ktoré bude povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.07.2019. Zročné výživné za čas od 01.07.2019 do 30.11.2019 v sume 500 eur na mal. W. súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné za čas od 01.07.2019 do 30.11.2019 v sume 390 eur na mal. T. povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky pod následkom straty výhody splátok. Napokon súd rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý nepárny týždeň v čase od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a každý týždeň v utorok a vo štvrtok vždy od 14,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že si ich v určený deň a hodinu prevezme v mieste ich bydliska a po ukončení styku ich na tom istom mieste v určený deň a hodinu odovzdá ich matke. Matke uložil povinnosť deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. Posledným výrokom súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 62 ods. 1 - 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a výrok o trovách odôvodnil podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že matka sa návrhom podaným dňa 26.08.2019 domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, aby ich súd zveril do jej osobnej starostlivosti a aby otca zaviazal na platenie výživného - na mal. W. sumou 250 eur mesačne a na mal. T. sumou 200 eur mesačne s účinnosťou od 1.7.2019. Návrh zdôvodnila tým, že s manželom od júla tohto roka kvôli jeho nevere spolu nežijú a podala už aj návrh na rozvod manželstva. Manžel jej odvtedy na výživu detí neprispieva. Ona mu v styku s deťmi nebráni, ale keďže si určuje jeho rozsah sám, bez dohody, žiadala, aby styk upravil súd na utorok, štvrtok a každý párnny víkend v mesiaci. Tento návrh v časti rozsahu styku v priebehu konania zmenila a navrhla upraviť styk na každú párnú sobotu od 08,00 hod. do 17,00 hod., čo zdôvodnila tým, že mladšieho syna ešte dojčí, a aj tým, že prvé mesiace po ukončení spolužitia otcovi ohľadom styku s deťmi vyhovela vo všetkom, no on nedodržiaval dohody a menil termíny; navyše sa nevedeli dohodnúť ani o predškolskom zariadení pre mal. W.. Otec s návrhom matky nesúhlasil a žiadal, aby súd deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, pretože má obavu, že matka stanovený styk nebude rešpektovať a deti by nevidali. Uviedol, že pokým žili ako rodina spolu, prevažne v Španielsku, riadne si plnil svoje rodičovské povinnosti, o deti sa staral, hral sa s nimi a je medzi nimi vytvorené silné puto. Kolízny opatrovník navrhol na čas do rozvodu zveriť deti do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazat' na výživné primerane možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom obidvoch rodičov, veku a odôvodneným potrebám maloletých detí, a rozhodnúť o úprave styku otca s deťmi na každý nepárny víkend od piatka od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod.

3. Súd prvej inštancie zistil, že uznesením sp. zn. 10P/139/2019 zo dňa 21.10.2019, právoplatným dňa 12.11.2019, na návrh otca do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod spisovou značkou 10P/139/2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne upravil styk tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý nepárny týždeň v čase od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a každý týždeň v utorok a vo štvrtok vždy od 14,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že si deti v určený deň a hodinu prevezme v mieste ich bydliska a po ukončení styku maloleté deti na tom istom mieste v určený deň a hodinu odovzdá ich matke, a matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že deti sa narodili v manželstve rodičov, ktoré stále trvá, ale zároveň sa vedie aj konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. U matky ide o prvé manželstvo, u otca o druhé, pričom jeho prvé manželstvo bolo rozvedené súdom v Španielsku a tri maloleté deti pochádzajúce z tohto manželstva, Z., nar. v r. 2002, Samuel, nar. v r. XXXX, a Z., nar. v r. XXXX, boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti otca a jeho bývalej manželky v týždenných intervaloch. V súčasnosti podľa otca sa striedavá osobná starostlivosť o tieto maloleté deti nerealizuje, pretože sa s bývalou manželkou dohodli, že pokým si nevyrieši záležitosti ohľadom terajšieho manželstva a z neho pochádzajúcich maloletých detí, o deti sa bude starať ona. Ďalej súd konštatoval, že rodičia maloletých detí W.ili po uzavretí manželstva striedavo na Slovensku, kedy bývali u matkinej matky v obci Tovarníky, kde aj v súčasnosti matka s maloletými deťmi žije, a tiež v Španielsku, najmä z dôvodu striedavej osobnej starostlivosti otca o jeho maloleté deti z rozvedeného manželstva. Otec má španielske štátne občianstvo. Od júla 2019 rodina spolu nežije.

5. Podľa zistenia súdu otec býva aktuálne u svojej matky v jej rodinnom dome, kde prispieva na domácnosť mesačne sumou 150 eur, pracuje na dohodu o pracovnej činnosti od 8.10.2019 s dohodnutou výškou odmeny maximálne 250 eur mesačne. V Španielsku má založenú živnosť, prácu pre aktuálneho zamestnávateľa môže vykonávať aj z domova cez telefón a internet. Otec je absolventom stredného odborného učilišťa poľnohospodárskeho, pokiaľ by sa chcel zamestnať v tomto odbore, v okrese Topoľčany sú podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany možnosti zamestnať sa s ponukou hrubej mzdy 700 eur, ďalej s ponukou hrubej mzdy 4 eurá na hodinu a aj s ponukou hrubej mzdy 520 eur. Matka s deťmi býva v rodinnom dome svojej matky, ktorá tu tiež býva a je zamestnaná ako učiteľka základnej školy s priemerným čistým mesačným zárobkom 967 eur. Matka detí je na rodičovskej dovolenke s mladším synom, ktorého ešte dojčí, poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na deti spolu v sume 260 eur mesačne. Dňa 23.09.2019 začala pracovať na základe dohody o pracovnej činnosti s dohodnutým pracovným úväzkom dve hodiny denne ako pomocný administratívny pracovník s dohodnutou výškou odmeny 2,989 eura na hodinu.

6. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom, pretože rodičia sa na ich úprave nedokážu dohodnúť. Od rozchodu

manželov žijú maloleté deti spolu s matkou a s otcom sa stretávajú na základe rozhodnutia súdu o nariadení neodkladného opatrenia. Matka sa o deti osobne stará a s mladším synom T. je na rodičovskej dovolenke. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že odkedy sa otec odsťahoval, prispel na výživu detí trikrát, dvakrát matke zaplatil po 130 eur a raz jej dal 180 eur. Rodičia sa na úprave rodičovských práv a povinností nedohodli, otec žiadal deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti a matka žiadala zveriť deti do jej osobnej starostlivosti, čo rovnako navrhol aj kolízny opatrovník. S prihliadnutím na útlý vek obidvoch oboch detí, z ktorých staršie má tri roky a mladšie jeden rok a matka ho ešte dojčí, s ohľadom aj na ich denný režim a potreby v tomto veku, kedy dieťa najmä počas prvých troch rokov života predovšetkým potrebuje matku, súd majúc na zreteli predovšetkým najlepší záujem maloletých detí prijal záver, že otcom navrhovaná striedavá starostlivosť by nebola na prospech maloletých detí, a to aj s ohľadom na to, že otec už má v striedavej osobnej starostlivosti ďalšie tri maloleté deti v inom štáte, o ktoré sa má takisto starať v týždňových intervaloch, čo s poukazom na vzdialenosť medzi Slovenskom a Španielskom nie je reálne dlhodobo realizovať. Otec síce tvrdí, že aktuálne sa do vyriešenia pomerov v jeho terajšom manželstve sa bude o deti z prvého manželstva starať ich matka, ale keďže úprava striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti z jeho rozvedeného manželstva trvá aj naďalej, otec nepreukázal, že by príslušný španielsky súd rozhodol o zmene úpravy rodičovských práv a povinností k týmto deťom; platí teda doterajšia úprava podľa rozvodového rozsudku. Súd teda urobil záver, že bude v najlepšom záujme maloletých detí, ak budú zverené do osobnej starostlivosti matky, preto návrhu matky vyhovel a deti zveril do jej osobnej starostlivosti s tým, že obidvaja rodičia sú oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok.

7. Pokiaľ ide o úpravu styku otca a detí, súd vychádzal z toho, že rodičia sa na úprave styku nedohodli. Je v záujme maloletých detí byť v kontakte so svojim otcom, preto súd upravil aj rozsah styku tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s nimi každý týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 14,00 hod. do 19,00 hod. a každý nepárny týždeň od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Takýto rozsah stretávania je primeraný útlému veku detí, pričom je potrebné, aby kontakt s otcom mali v čím kratších časových intervaloch, pretože deti v tomto veku ešte nemajú dostatočne rozvinuté pamäťové schopnosti; rozsah styku zároveň zohľadňuje denný režim detí a je dostatočný na to, aby si deti počas neho udržali a aj rozvíjali vzťahy s otcom.

8. Čo sa týka zákonnej vyživovacej povinnosti otca, súd prvej inštancie ju určil sumou 150 eur mesačne na mal. W. a sumou 100 eur mesačne na mal. T., pričom prihliadol nielen na preukázané príjmy otca, ale aj na jeho zárobkové možnosti a schopnosti a na to, že má ďalšie tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. S prihliadnutím na tieto skutočnosti, ako aj na vek a odôvodnené potreby maloletých detí určená suma výživného je primeraná všetkým kritériám, na ktoré musí súd pri určení vyživovacej povinnosti prihliadať. Súd zároveň poukazuje na to, že matka si čiastočne vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom plní aj osobnou dennou starostlivosťou o ne. Začiatok vyživovacej povinnosti otca určil súd od 01.07.2019, odkedy rodina spolu nežije. Od tejto doby otec dobrovoľne zaplatil na výživu maloletých detí výživné trikrát. Doteraz zaplatené sumy výživného súd zohľadnil do zročného výživného a zvýšnú časť zročného výživného na mal. W. v sume 500 eur a na mal. T. v sume 390 eur za obdobie od určenia vyživovacej povinnosti do 30.11.2019 povolil otcovi splatiť v splátkach po 50 eur mesačne na každé z detí s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stane zročným celý dlh.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že odvolanie opiera o odvolací dôvod podľa § 364 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie považuje za nedostatočné, pretože súd sa nezaoberal tým, aký citový vzťah majú obe deti k nemu. Tvrdil, že pokiaľ žili spolu v Španielsku, on sa riadne o deti staral. V jeho výchove neboli zistené žiadne nedostatky. Realizácia styku na základe neodkladného opatrenia prebieha bez akýchkoľvek problémov, deti sú u neho spokojné, a to aj napriek ich útlému veku. Pokiaľ ide o dojčenie, je zrejmé, že toto vzhľadom na jeho vek už v blízkej dobe nebude potrebné. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že zverenie detí do osobnej starostlivosti matky je v ich najlepšom záujme. Čo sa týka stanoveného výživného, toto nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom a nezodpovedá ani odôvodneným potrebám maloletých detí. On má jediný príjem odmenu vo výške 250 eur mesačne na základe dohody o pracovnej činnosti. Nie je reálne, aby bolo v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu detí spolu 250 eur mesačne. Súd nevzal do úvahy jeho nevyhnutné mesačné výdavky na stravu, odievanie a iné bežné výdavky. Navyše ak sa rozhodne definitívne žiť na Slovensku, vzniknú mu ďalšie výdavky na bývanie.

10. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súd rozhodol vecne správne, pretože ide o deti útleho veku, kedy potrebujú v prvom rade matku, ktorá sa o ne riadne stará. Súd skonštatoval, že otcom navrhovaná striedavá starostlivosť by nebola na prospech detí, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že otec už má striedavú starostlivosť o tri deti v Španielsku. Podľa názoru matky súd prvej inštancie správne rozhodol aj o výžinom, lebo stanovené sumy sú primerané. Návrh otca na rozhodnutie o striedavej starostlivosti je prejavom úmyslu vyhnúť sa zodpovednosti platiť výživné. On pred súdom vyhlásil, že výživné platiť nehodlá. Pokiaľ otec uvádzal, že nevlastní žiadny majetok, že má mesačný príjem 250 eur a že býva u svojej matky, ktorá ho finančne podporuje, tak je nepravdepodobné, že otec žije len z toho, čo uvádzal; najpravdepodobnejšie teda zatajuje súdu svoje reálne príjmy. Aj samotný kolízny opatrovník navrhol zveriť deti do jej osobnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené navrhla odvolanie otca zamietnuť a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

12. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny vo výrokoch I., II. týkajúcich sa osobnej starostlivosti ako aj vo výroku VI. týkajúcom sa úpravy styku. Preto rozsudok v týchto výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výrokoch IV., V. týkajúcich sa určenia výživného a zročného výživného ako aj v súvisiacom výroku VII. týkajúcom sa trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Na základe stotožnenia sa odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvej inštancie o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o úprave styku otca s maloletými deťmi odvolací súd nepovažoval za relevantné námietky otca týkajúce sa nevyhovenia jeho návrhu na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že prvoradá je najlepší záujem maloletých detí s ohľadom na ich riadny fyzický a psychický vývoj v pomerne útlom veku, kedy je navyše matka ešte na rodičovskej dovolenke a osobne sa o deti stará. V časti týkajúcej sa osobnej starostlivosti maloletých detí a úpravy styku odvolací súd aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. V tomto prípade odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v uvedených bodoch je vecne správne a je aj správne odôvodnené s ohľadom na zistený skutkový stav a aj s odkazom na hmotnoprávne ustanovenia Zákona o rodine. Toto rozhodnutie má oporu vo vykonanom dokazovaní a je aj v najlepšom záujme maloletých detí v pomerne útlom veku. Odvolací súd navyše poznamenáva, že otec nedokázal rešpektovať rozhodnutie týkajúce sa jeho troch detí z prvého manželstva vo vzťahu k striedavej osobnej starostlivosti odôvodňujúc to uzavretím nového manželstva a starostlivosťou o novú rodinu ako aj dohodou s bývalou manželkou, a to bez zákonnej zmeny súdneho rozhodnutia, a už len s ohľadom na túto skutočnosť zatiaľ nedáva záruku do budúcnosti, aby riadne vykonával aj striedavú osobnú starostlivosť vo vzťahu k ďalším dvom deťom. V podrobnostiach v tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvoinštančného rozsudku.

14. Čo sa týka stanovenia výšky výživného pre maloleté deti, bolo potrebné vychádzať najmä z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, ktorý uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojho dieťaťa dokázali uspokojovať všetky jeho základné životné potreby, t. j. nielen fyzické potreby, ale aj potreby duševné. Súd, ktorý rozhoduje o určení výživného pre maloleté deti, vykoná všetky právne významné a dostupné dôkazy a na ich základe rozhodne, pričom svoje rozhodnutie musí náležite odôvodniť tak, aby bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku správne poukázal na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného; na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak

sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Odvolací súd konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti určeného výživného nie je úplne zrejmé, ako súd posudzoval schopnosti a možnosti otca už aj s ohľadom na jeho vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom z prvého manželstva a najmä z odôvodnenia nevyplývajúca, z akého predpokladaného príjmu súd vychádzal. Boli konštatované možnosti zamestnania sa u troch možných zamestnávateľov s označeným mesačným zárobkom, no nebolo špecifikované, z akej sumy mesačného možného príjmu otca súd vychádzal. Odôvodnenie rozsudku v bode 18. je z pohľadu odvolacieho súdu nedostatočné v súvislosti s konštatovaním príjmov otca, príjmov matky a odôvodnených potrieb maloletých detí. Odvolací súd teda rozhodujúc o odvolaní otca urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení výživného nie je úplne preskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pričom odôvodnenie rozsudku nezodpovedá celkom požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia. Príjmy otca bolo potrebné preskúmať s ohľadom na aktuálnu dobu po tom, čo od matky odišiel, a o výživnom rozhodnúť v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine druhej a tretej vety, podľa ktorého výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, pričom výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Keďže s ohľadom na uvedené neboli v tejto veci dané podmienky ani na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu v časti určenia výživného a v spojitosti s tým aj v časti zročného výživného, odvolací súd tento rozsudok v napadnutých výrokoch III., IV., V. a v súvisiacom výroku VII. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vec znovu prejedná a posúdi opätovne príjmy a výdavky najmä na strane otca. Pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby maloletých detí a aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, prihliadajúc súčasne aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky. V tejto súvislosti nanovo vyhodnotí, prečo otec nie je riadne zamestnaný a aké sú jeho aktuálne príjmy, pričom jeho tvrdenie o tom, že má príjem mesačne len 250 eur nemôže byť hodnotený ako relevantný. Zo zákona je totiž daná jeho vyživovacia povinnosť celkovo voči piatim deťom a dosahovanie mesačného príjmu len vo výške 250 eur možno vo vzťahu k jeho vyživovacej povinnosti hodnotiť prinajmenšom ako nezodpovedné, ale v skutočnosti aj nepravdivé. Taký príjem totiž nemôže stačiť nielen na primeranú výživu jeho samotného, ale ani na výživu jeho maloletých detí. Otec musí mať evidentne vyššie príjmy, aby mohol uspokojovať najmä náklady na svoju vlastnú výživu. V ďalšom konaní súd prvej inštancie teda zistí nielen pomery rodičov detí za dobu od podania návrhu na súd, ale aj ich aktuálne pomery, pričom u otca - ak sa stav v oficiálnych jeho príjmoch nezmenil - stanoví konkrétnu sumu možného jeho príjmu vychádzajúc z jeho vzdelania, praxe, veku a pracovných skúseností. Následne súd vo veci rozhodne nielen o určení výživného pre maloleté deti, ale aj o zročnom výživnom v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine.

17. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP), a nové rozhodnutie odôvodní tak, aby v nadväznosti na zistený skutkový stav zodpovedalo požiadavke jeho presvedčivosti (§ 220 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).